

استفاده از تکنولوژی‌های نوظهوری نظیر هوش مصنوعی بهبود بخشند، دارای ارزشمندی برای شرکت خود محسوب می‌شوند.

در حالی که هوش مصنوعی توانایی تأثیر چشمگیری بر ارائه خدمات حقوقی دارد، حقوقدان‌ها در هماهنگی با ابزارهای مبتنی بر هوش مصنوعی سرعت پایی داشته‌اند. به نظر می‌رسد مکالمه پیرامون هوش مصنوعی از جایگزینی به جای کار افراد به تکمیل کار افراد تغییر فاز داده است، اما انجمن بین‌المللی فناوری حقوقی این طور تخمین زده است که تنها ۲۰ درصد شرکت‌ها از راهکارهای هوش مصنوعی استفاده کرده‌اند. حقوقدان‌ها در شرکت‌های بزرگ به این نتیجه رسیده‌اند که هوش مصنوعی می‌تواند اثر مهمی بر خدمات حقوقی بگذارد، اما آن‌ها تنها نسبت به استفاده از این فناوری اندکی علاقه مند هستند. فراتر از این کانون وکلای آمریکا گزارش کرده است که بیش از نیمی از حقوقدان‌ها نسبت به دقت، قابلیت اعتماد و هزینه‌های اجرای هوش مصنوعی ابراز نگرانی کرده‌اند.

محدودیت‌های هوش مصنوعی

تأسیس، توسعه و استفاده از هوش مصنوعی با توجه به داده‌ها، الگوها و پیاده‌سازی، دارای محدودیت‌هایی است.

داده‌ها در سیستم‌های هوش مصنوعی نقش مهمی ایفا می‌کنند چه به عنوان مواد آموزشی برای توسعه الگوریتم‌های هوش مصنوعی و چه به عنوان ورودی برای استفاده واقعی از هوش مصنوعی. اما توسعه و استفاده از الگوریتم‌های هوش مصنوعی به واسطه کمبود اطلاعات در دسترس و قابل تحلیل محدود شده است. شرکت‌های حقوقی از نظر اسناد غنی و از نظر اطلاعات کم محتوا هستند و داده‌های عمومی نظیر نظرات قضایی یا قابل استفاده نیستند یا آن قدر قالب‌های متنوعی دارند که به سختی می‌توان از آن‌ها استفاده مؤثر نمود. فراتر از این، داده‌های ناقص یا کم محتوا می‌تواند منجر به خروجی‌های ناقص یا مغرضانه شود. مجموعه داده‌ها به دلایل مختلفی می‌توانند ناقص یا کم محتوا باشند. برای مثال، داده‌ها ممکن است جانب‌داری انسانی را نشان دهند، مانند تبعیض جنسیتی در استخدام نامزدهای شغلی. جمع

آوری یا آماده‌سازی داده‌ها ممکن است منجر به ناهمگونی آماری در مجموعه داده شود و نمونه غیرنماینده را نتیجه دهد (انتخاب جانب‌دارانه).

مجموعه داده حتی ممکن است عمداً دستکاری شده یا خراب شود تا بتواند تجزیه و تحلیل جانب‌دارانه انجام دهد. گذشته از مسائل مربوط به کیفیت داده‌ها، نگرانی‌های قابل توجهی در مورد حفظ حریم خصوصی داده‌ها و امنیت سایبری آن‌ها با استفاده از مقادیر انبوه داده‌ها توسط سیستم‌های هوش مصنوعی ایجاد می‌شود.

محدودیت‌های الگوریتمی استفاده از هوش مصنوعی را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد. همانطور که در بالا بحث شد، همه‌ی سیستم‌های هوش

برخی محققان نسبت به محدودیت الگوریتم‌های هوش مصنوعی در دقت، قابل اعتماد بودن و بی‌طرفی نگرانی‌هایی دارند. این محدودیت‌ها ممکن است نتیجه مستقیم داده‌های ناهمگون باشند اما ممکن است نشات گرفته از نحوه ساخت الگوریتم‌ها نیز باشد. برنامه‌نویس‌ها در زمان کدنویسی و ساخت یک الگوریتم، تصمیمات متعددی می‌گیرند. برای مثال آن‌ها مجموعه‌ای از متغیرها را برای الگوریتم درج می‌کنند.

انتظارات، فهم لایه‌های معنایی و درک عملی از تجربه‌های انسانی از آن ساخته باشد. از همین رو، هوش مصنوعی هرگز به صورت کامل جایگزین مشاغل انسانی نخواهد شد.

برخی محققان نسبت به محدودیت الگوریتم‌های هوش مصنوعی در دقت، قابل اعتماد بودن و بی‌طرفی نگرانی‌هایی دارند. این محدودیت‌ها ممکن است نتیجه مستقیم داده‌های ناهمگون باشند اما ممکن است نشات گرفته از نحوه ساخت الگوریتم‌ها نیز باشد. برنامه‌نویس‌ها در زمان کدنویسی و ساخت یک الگوریتم، تصمیمات متعددی می‌گیرند. برای مثال آن‌ها مجموعه‌ای از متغیرها را برای الگوریتم درج می‌کنند. تصمیم‌گیری درباره چگونگی استفاده از این متغیرها، مثلاً بیشینه کردن حاشیه سود و یا بیشینه کردن حداکثر بازپرداخت وام، می‌تواند به الگوریتم‌های ناهمگون منجر شود. همچنین ممکن است با وجود تلاش برنامه‌نویسان برای درک چگونگی تولید خروجی الگوریتم توسط هوش مصنوعی تلاش نیز بکند و الگوریتم پیش‌بینی ناپذیر شود. بنابراین، اعتبار صحت یا دقت آن خروجی‌ها هنگام آزمایش یک سیستم هوش مصنوعی جدید ممکن است چالش برانگیز باشد. اما برخی محققان معتقدند که دقت محدود در برخی موارد برای انجام امور مشخص، کافی هستند یا آن الگوریتم‌ها می‌توانند با وجود نواقصی که دارند، مفید باشند. با این وجود، کاربران محتاط باید در نحوه توسعه یا استقرار الگوریتم‌های هوش مصنوعی مراقب باشند.

استفاده از هوش مصنوعی به واسطه چالش‌های ایجاد شده در طول فرآیند پیاده‌سازی هوش مصنوعی در یک سازمان محدودتر نیز می‌شود. اولاً، مدل‌های تجاری مبتنی بر ساعت‌های صورت‌حساب، مانند مدل‌هایی که معمولاً توسط شرکت‌های حقوقی استفاده می‌شوند، ممکن است مانند سیستم‌های هوش مصنوعی موجب افزایش بهره‌وری نشوند. دوماً، افرادی که تصمیم می‌گیرند کدام سیستم هوش مصنوعی مورد استفاده قرار بگیرد، ممکن است تجربه کمی در ارزیابی نرم‌افزار داشته باشند و ندانند سیستم‌های هوش مصنوعی چگونه به آن‌ها و مشتری‌هایشان کمک خواهند کرد،

مصنوعی کنونی ضعیف به حساب می‌آیند و به همین خاطر تنها از پس انجام مجموعه‌ی مشخصی از امور بر می‌آیند. هوش مصنوعی آن‌گاه بهترین عملکرد را خواهد داشت که الگوهای داده‌ای مشخص و پاسخ‌های معینی وجود داشته باشد؛ عملکرد آن در زمان استفاده در شرایط انتزاعی و پایان‌بازی که نیازمند قضاوت هستند، تضعیف می‌شود، مانند شرایطی که بعضاً حقوقدان‌ها در آن کار می‌کنند. و تخصص و هوش انسانی همچنان نسبت به توسعه و استفاده از هوش مصنوعی دید انتقادی دارد چرا که هوش مصنوعی به اندازه کافی پیچیده نیست که درک و انطباق با تفاوت‌های ظریف، شهود و پاسخ به